

Ljubite tudi sovražnike

(Mt 5,38-48)

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Oko za oko in zob za zob. Jaz pa vam pravim: Ne upirajte se hudobnežu, ampak če te kdo udari po desnem licu, mu nastavi še levo. In če se hoče kdo pravdati s teboj in ti vzeti obleko, mu pusti še plašč. In če te kdo sili eno miljo daleč, pojdi z njim dve. Če te kdo prosi, mu daj, in če si hoče kaj sposoditi od tebe, mu ne pokaži hrbta.«

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestnarji? In če pozdravljate le svoje brate, kaj delate posebnega? Mar tega ne delajo tudi pogani? Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.« (Mt 5,38-48)

Ljubite tudi sovražnike

Celotno peto poglavje v Matejevem evangeliju skuša pomagati bralcu preseči starozavežno doumevanje božjih zapovedi. Stara zaveza se vrti okoli pravičnosti, nova zaveza pa pravičnost do konca podredi ljubezni. Prvi presežek stare zaveze v tem poglavju so blagri. Od vzvišenosti spodbud, ki nam jih Jezus daje, se nam lahko zavrti v glavi. Blagor ubogim, žalostnim ... in preganjanim daleč presega logiko oko za oko, zob za zob. Slednja je utemeljena na pravičnosti, prva na ljubezni. Drugi presežek predstavlja Jezusovo brezkompromisno naročilo: Vi ste luč sveta. Če je stara zaveza opogumljala Jude, da ostajajo v okvirih svojega naroda, da ohranijo vero in narod, pa nova zaveza prinaša zahtevo po pričevanju v svetu. Vi ste luč in zato morate svetiti. To ni povabilo, to je naročilo. Če ste moji učenci, ste sprejeli poklic luči. Ta je uporabna samo na svetilniku in ne pod mernikom. To kar smo kot kristjani, smo za druge ne le zase. Tretji presežek stare zaveze prinaša Kristus z vrsto naročil, ki presegajo navodila starih: ne ubijaj, ne prešuštvuj, ne prisegaj. Jezusovo novo zahtevo bi lahko povzeli nekako takole: Ne izogibajte se slabemu zaradi zapovedi, ampak dojemite globino greha in se mu odpovejte. Vabi nas, da v kali zatremo vsak greh namesto da tehtamo, ali smo že šli predaleč ali lahko še malo popuščamo. Današnji evangelij se od prepovedi pomakne k naročilu: ljubite. Vendar to naročilo ne velja le za tiste, ki nas ljubijo, ampak vedno. Ljubite tudi svoje sovražnike! Pravzaprav dobi celotno poglavje svoj smisel v naročilu: Bodite popolni, kakor je popoln vaš nebeški oče. Zdi se, da nam Jezus hoče tudi tu reči: Niste več moji služabniki, ampak prijatelji. Še več bratje in sestre boste postali po mojem križu. Kot da napoveduje svojo smrt in podaritev svoje matere Marije nam, ter napoveduje novo občestvo po ustanovitvi Cerkve. Z naročilom naj bomo popolni po Očetovi podobi, nas Jezus ne želi preganjati do onemoglosti, ampak nam sporoča, da verjame v nas. Sporoča nam, da smo poklicani v popolnost samega Boga.

V tem okviru postanejo Jezusova naročila logična. Vendar samo v tem okviru, če uspemo začutiti nebeškega Očeta, kot tistega, ki nas iz ljubezni ustvarja, Jezusa kot tistega, ki za nas iz ljubezni umira, potem je lepo biti v njuni družbi. Potem je logično, da si ne želimo povprečnosti, da nam ni odveč prizadevanje, da ljubimo. Potem se ne bomo ukvarjali le s

pravičnostjo. Ta namreč začenja utrujati. Računanje, kdo je komu še kaj dolžan in koliko je utrujajoče. Ljubezen osvobaja! Verjetno se dostikrat ne vprašamo, ali smo bolj mirni, če nekomu pomagamo, ne glede na preračunljivost. Podvrženi tržni logiki pogosto sploh ne pomislimo, kako bi bilo, če od bližnjega ne bi vedno zahtevali, da nam vrne vsaj v enaki meri. Pa vendar postajamo svobodni šele, ko dajemo v veselju, da lahko dajemo, ko ljubimo iz veselja, da lahko ljubimo, ko delamo dobro, ne da bi pričakovali plačilo.

Ljubimo torej vsakega, ne da bi za to pričakovali plačila. Ljubezen sama je naše plačilo. Mar nam more kdo dati več?